

TOVERI
(THE CONRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

JOHN VALIMAKI, Editor & Manager

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
TELEPHONE — Office 365; Editorial Dep't 832.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

PISARA TOTUUTTA VALHEEN MERESSÄ

Amerikalaisilla sanomalehtiyhdistyksilläkin kiertelee kymmeniä miehiä Neuvosto-Venäjällä ja sen rajoilla hakemassa vikoja Neuvosto-Vallan toiminnasta. Voidaan sanoa ettei heidän joukossaan ole yhtään ainoata, joka osottaisi sen vertaa puoleutemista ja kykyä ymmärtää Neuvostovallan toimintaa kuin esim. englantilainen Arthur Ransome, joka porvareiltaan katsantokannastaan huolimatta on kuitenkin koettanut esittää tosiasiat sellaisenaan kuin on ne huomannut. Suurin osa amerikalaisista kirjottajista ottaa tehtävänsä pienistä laji nyrkkipolitiikoitajien, "ward heelin" kannalta, se on, valehtelee sen minkä kerkiää, yrittämättäkään ymmärtää mitään muuta.

Yksi tällaisia keltaisten lehtien ravanhettajia, J. Herbert Duckworth, on juurikin kirjoittanut pitkän sapiskan Rävvelistä, jossa hän kuvailee havainnoitajan Pihkovassa. Päätarkoituksena hänellä kirjoituksessaan näyttävä olevan osottaa miten arvottomaksi raha on mennyt Neuvosto-Venäjällä ja että kaikista rahoista Neuvostovallan raha on arvottominta, että juutalaiset harjoittavat salakauppaa vastoin Neuvostovallan kieltoa, ovat keränneet kaikki tarvetavarat haltuunsa, ja että Neuvostovallan virkailijatkin pyrkivät ainoastaan saamaan rahaa haltuunsa ja pettävät minkä kerkiävät.

Puhuessaan hintain kalleudesta sanoo hän että leipänaula maksaa 500 ruplaa, pauna Siperian tupakkaa 5,000 ruplaa ja paperosipaperilla, joka oli tehty vanhasta käytyistä virkakirjeistä, 25 ruplaa. Näin hän luettelee hintoja ja valitsee sitten miten vaikeaa oli tällaisillakin hinnoilla mitään saada.

Mutta sitten tulee totuudenkappale vahingossa esiin. Epönnistuttuun rahalla hankkia tavaraa, osti hän Virossa suolaa ja muita tarve-esineitä, mitä Venäjällä pututti, ja lähti niillä vaihtamaan ruokatarpeita Pihkovasta. Nyt kävi kauppa näin: Puolelloista naulalla suolaa sai hän tusinan tuoreita kananmunia; kymmenen naulan tuore siika maksoi naulan suolaa; kuusi keltajuurikkaa puoli naulaa suolaa; tuore juusto naula ja puoli naulaa vastaan ja vastatavarausten härrän lihaa sai vaihtaa suolaa naula naulasta. Suurempia esineitä ostettaisiin vastata tavaraa kolmelta osalta enempi kuin Virossa, mistä hän ne hankki.

Herra on siis sanomalehtitoimissa ohella vähän gualaheerannutkin. Mutta seikka minkä hän kuitenkin paljastaa on se, ettei Venäjällä ravintotarpeet todellisuudessa ole läheskään samoissa hinnoissa kuin ne ovat meillä täällä "vapanaassa." Ilman saartoa ei suola olisi kalliimpaa Pietarissa kuin se on Bostonissa. Bostonissa maksaneen kärkeä suola, jota venäläiset enimmäkseen käyttävät, nykyisin noin 3 senttiä pauna ja tuoreesta häränlihanaulasta, jonka Pihkovassa voi ostaa suolapannalla, saa Bostonissa hellittää nykyisin kokonaisen dollarin.

Kun ajatellaan, että Bostonin seutuville saa olla nykyisin paremman puoleinen ammattimies ennenkin sa seitsemää dollaria päivässä, niin voimme huomata ettei ole oikein paljon väliä onko työläinen työssä Neuvostovallan palveluksessa Pihkovassa eli terästruutin hallitsemalla, hyväpalkkaisiksi kehuilla laivajareidilla Bostonin lähetyksellä, rikkaan Amerikan tuotavimmassa teollisuuskeskuksessa—mitä niinkuin elämiseen tulee. Toisessa saa vatsapalkoilla työskennellen ainakin ruokaa ja suojaa niin paljon kuin yleinen varallisuus sallii kullekin jättäväksi, mutta toisessa, jossa kapitalistinen rahapalkka on vielä täydessä voimassaan, saa olla kiitollinen että parhaimpina tienestiaikana hengissä pysyy ja paniikin tullen — niin silloin, on vapaus kuolla näköön. Ei ole Neuvostovallan työttömyysavustukset eikä muu yhteiskunnallinen huolenpito vaivoina, kuten Venäjällä.

Mutta siinä huolimatta porvariston rengit pitävät maailman lopun merkinnä sitä että rahapalkkajärjestelmä poistetaan ja asetetaan ainoastaan tehty työ kaiken arvon mittariksi. Ja suurin osa työläisistäkin vielä kauhistuu porvariston mukana ja pelkää tuolleista muutosta. Mutta antakaamme asiaan liustaa sitä tietä mitä ne ovat viimeiset vuodet niin huomattavasti luistaneet, hintain kohota aina kolmatta osaa enempi vuodessa

kuin palkat, niin ennenpitkää ollaan siinä että amerikalainenkin työläinen oppii myöntämään ettei muutos olisi täälläkään hulluimmaksi.

Venäläisen "mahapalkka" saattaa tuntua hassunkuriselta sellaisella työläiselle, joka on tottunut kapitalistimien alaisena aina elämään, mutta ennenpitkää se tulee muotiin muualakin ja vaikka ei se Venäjällä vielä tosin ole suuresti työläisiä lihoittanut, imperialistien hyökkäysten ja saaron takia, on sillä ainakin se hyvä puoli, että sen alaisena on työläisillä joskus toivo päästä nauttimaan jostakin muusta kuin pelkästä työstä. Kapitalistimien alaisena pääsee työläinen nauttimaan ainoastaan nälkäkuurista, hoopiilusta ja kärsimyksistä, sen enempi minkä enempi ylijäämää yhteisellä työllään tuottavat.

DEMOKRAATIEN KONVENTSIONI

Federated Pressillä (työväenlehtien uutistoimistolla) on, oma kirjenvaihtajansa demokraattien konventsiosta. Toverin palstoilla ei ole muuten asiain puolesta tilaa, eikä toimituksella aikaa kääntää puoluekantaan niitä kirjoituksia ja katsauksia mitä hän sieltä kolmen apulaisensa kanssa meille lähettää. Myöskään eivät kaikki nämä kirjoitukset ole vieraskieliselle lehdelle, jolla ei ole erittäin suurta porvareillemielistä äänestäjajoukkoa kesytettävänä, niin tärkeääkin kuin ne ovat englanninkieliselle työväenlehdelle.

Senpätähden teemmekin aina lyhempiä yhteenvevetoja hänen kirjoituksistaan.

A. F. L:n arvelee Paul Hanna, joka siellä on kirjenvaihtajana, käynnä Friscossa lähipitien samalla tavalla kuin Chicagossakin. Gompers on edustajineen kokouksessa jo saapuvilla ja hänellä on 15 eri pykälää, jotka hän aikoo esittää työväenvaatimuksina demokraattipuolueen ohjelmaan liitettäväksi. Tärkein niistä on lakko-oikeuden turvaamista koskeva pykälä, johon nähden republikaanit asettivat miltei suorastaan vastustalle kannalle. Yleensä ovat kokouksessa olevat A. F. L:n miehet hyvin pessimistisiä. Mathew Woll, Gompersin oikea käsi, lausui jo tiistaina hienon epäilyksensä konventsiosta: "Jos molemmat, republikaanin ja demokraattipuolue, asettavat nyt työläisiä vastaan", sanoi hän, "on vaikea sanoa mitä tulee tapahtumaan. Työväestö voi huomata tarpeelliseksi turvautua jonkin kolmanteen puolueeseen. Ehkäisi tulee työväen äänen jakanut demokraattien ja republikaanien kesken ja sitten voivat jotkut meistä äänestää miestä yhdessä vankeissa, Eugene V. Debsiä. Yhdysvalloissa täytyy jossakin olla puolue, joka vastaa kansan tarpeita ja mielipiteitä ja joka tulee täyttämään sen vaatimukset."

Tämä on ensimmäinen kerta kun A. F. L:n virallinen edustaja on tällaisella lausunnolla antanut poliittista asemasta sanomalehdille. Uhkaus kolmanteen puolueeseen turvaamisesta ja vihjaukset siitä Debsiäkin ei ole niin pelättävä, jos tämäkin konventsiosta kääntää unionistien vaatimukset selkäänsä, saattaa olla uhkaus, pelotus jolla tahdotaan painostaa tämän konventsiosta edustajia hyväksymään ainakin tärkeimmät unionistien vaatimukset. Mutta ellei konventsiosta hyväksyäkään, saattaa tuosta uhkauksesta, sen lausujan tahtoakin vastaan, tulla vastamielinen todellisuus.

Eikä reformien pyytäjillä ole suuria toiveita ettei niin kävisi. Kokouksen edustajien enemmistö muodostuu samojen suurentujen hallitsemista edustajista mitkä määräsivät Chicagon konventsiosta ohjelman ja nimittivät ehdokkaat.

Presidenttiehdokkaista puhuttaissa sanoi ylipostimestari Burleson: "Tämä kokous on täydellisesti hallituksessa olevien miesten (Wilsonin joukon) määrättävissä. Se voi sanoa kuka on se mies joka tulee olemaan presidenttiehdokkaana, ja se mies on McAdoo." Kokouksen tähänastainen toiminta on osottanut hänen olevan oikeassa. Radikaaliset aiheet ovat saaneet tyytyä siihen, että ovat voineet esittää vastalauseita taantumussellisten asiainsa vastaan.

Näinollen ei unionistien vaatimussillaankaan ole juuri mitään mahdollisuutta. Korkeintaan voi Gompers odottaa että konventsiosta heittä hänelle "kultaisen tikkivien", se on kunnin lupauksen, ilman todellista sisältöä.

Toinen huomattava seikka on konventsiosta tähän mennessä paljastunut. Viinapuolueen miehillä, "märillä", on kokouksessa enemmistö. Se on todettu jo kahdella pienemmällä kokouksella. Kysymys on enää ainoastaan siitä minkälaisella sanamuodolla konventsiosta tulee vaatia kieltoalokoppykälän kumoamista, tahtooko se että laikiin tehdään ainoastaan reikiä jonka kautta saadaan 23% prosentin olutta ja viinejä, vaiko vaadittakoon koko estyksen kumoamista. Tarkotus edustajain enemmistöllä on kuitenkin yhteinen: väkijoukot on saatava takaisin keinoilla millä hyvänsä ja siinä jutussa on Gompersin johtama unionistien joukko mukana. Väkijoukkoalikeen takana on kaikkien äänirikkaimpien valtioiden edustajat New Yorkin Tam-

manya ja californialaisten johdolla. Useat rohkeimmat "märkin" edustajat ovat valkuttaneet sitä että yksin oluen valmistajien voittoa puoleen takaisin sen kannatuksen, mitä se on viimeaikaisen "poliittisten työpöytäsi" kautta menettänyt. "Amerikan olisi palattava ennalleen", sanovat monet konventsiosta edustajista ja ennalleen palautuminen pitää aloittaa, ei perustuslaillisten oikeuksien, puhe-, paino- ja kokoontumisvapauden palauttamisesta, poliittisten vankien vapauttamisesta, elinkustannusten alentamisesta ja muusta sellaisesta, mitkä kansa vaatii ja odottaa, mutta juotamalla maa uudelleen humalana, toivolla että siten kaikki muu unhotuisi.

Agitatsionityö järjestössämme

Näin kesän tullen ei ole sopivin aika ottaa puheeksi agitatsionityön tekoa järjestössämme. Mutta kun kapitalistinen riisto ei lakkaa kesänsä aikana ja kun sattu tänä vuonna olemaan vaalitaisteluvuosi, niin katsoo järjestöme agitatsioniosasto välttämättömäksi vähemmän sopivasta ajasta huolimatta ottaa lähemmäs puheeksi agitatsionityön tekemisen järjestössämme. Tämä on sitäkin välttämättömämpi, kun olosuhteiden kiristyessä täytyy koettaa saada mahdollisimman suuret joukot liittymään luokkataistelurintamaamme ja niin entiset kuin uudetkin luokkataistelutietoisiksi luokkataistelutehtävistään.

Agitatsionityön tarpeellisuus. Järjestöme nimitetään agitatsionijärjestöksi. Tämä johtuu siitä, kun järjestöme pääasiallisempaan tehtävänä pitäisi olla agitatsionityön tekeminen. Tämän tehtävän merkitystä vielä lisää se, kun koko sosialistinen toiminta tässä maassa toteutetaan pääasiassa agitatsionin harjoittamista. Mutta liian usein unohdetaan järjestöme keskuudessa tämä TÄRKEIN tehtävä. Niin yksityiset toverit kuin osastotkin mieluummin tekevät jotain muuta kuin epäkiitollista ja vaivaloista agitatsionityötä. Jokapäiväisessä toiminnassa pyrkii osastoissamme pääasiallisesti etualalle kaikenlaiset muut käytännölliset toimet aina varojen hankinnasta ruumiinvoimien harjoittamiseen saakka. Oma merkityksensä on tietysti niilläkin eikä niitä ole jätettävä suorittamatta. Mutta olisi samalla suoritettava, että ne eivät ole tärkeintä järjestöme toiminnassa, vaan tärkeintä on agitatsionityön tekeminen, jota varten on järjestöme olemassa. Sen vuoksi on agitatsionityöllä järjestöme toiminnassa ehdoton etusija, ainakin pitäisi olla. Kun useinkaan ei ole asianlaista siten, niin täytyy koettaa löytää syyt siihen.

Ensimmäisenä ja suurimpana syynä kieltämättä on se, että ei tunneta eikä tunnusteta riittävässä määrin agitatsionityön tarpeellisuutta ja tärkeyttä. Toimintamme jatkuessa vuodesta vuoteen on päässyt vaikuttavaksi tekijäksi mekaanisuus, käsitys, että kaikki menee itsestään. Innostusta ja uhrattavuutta tarvittain vain liikkeemme alkuaikoina, nyt se menee omalla pallonalla. Niin tuumivat monet. Ja sen vuoksi joko jättäytyvät sivuun tai ottavat suorittaakseen mieluummin kaikkia muita tehtäviä, vaan ei niitä, joiden kautta suoritettaisiin agitatsionin ja valistustyötä. Ja nekin muut tehtävät suoritetaan komeamaisesti, vailla innostusta ja tarmoa; joitakin harvoja poikkeuksia lukuunottamatta.

Enkö sitte alkuaikojen innostusta enää tarvita? Ja eikö agitatsionityön tekeminen ole nykyään yhtä tarpeellinen kuin se on ollut liikkeemme alkuaikoina? Luulisi näihin kysymyksiin olevan jokaisella vastauksen selvänä. Tunnettuahan on, että suomalaisten lukumäärä Yhdysvalloissa on monin kymmenin kertoin suurempi kuin järjestöme jäsenmäärä. Ja tunnettuahan on, että suoraan vastustajiemme rivien kuuluu paljon suurempi joukko kuin järjestöme, vaikkakin niiden toimintatarmoa ei vedä vertoja järjestöme jäsenten tarmolle. Eikö näiden järjestöme ulkopuolella olevien suomalaisten suuren suuren enemmistö ole työläisiä? Ja eikö heitä paina sama kapitalistinen orjuus ja riistäntä kuin järjestöme kuuluviakin? Niinpä luulisi. Suuri osa heistä on vielä aitaamassa asemassa kuin järjestöme jäsenet. Ja suuri osa heistä on tyytymättöminä oleviin oloihin. Mutta eivät vain liity joukkoomme. Ja minkä vuoksi? Yksinkertaisena syynä on tietämättömyys. He kyllä ovat tyytymättömiä ainakin sisimmässään, mutta he eivät tunne keinoja tuoda ilmi tyytymättömyyttään eikä toimia tyytymättömyytensä syitten poistamiseksi. He kun heillä ei ole näitä tietoja, niin heillä ei ole myöskään luottamusta sosialistiseen toimintaan. Sen vuoksi he eivät tule mukamme ilman muuta, liikkeemme painosta, kuten monet uskovat. Heidän suhteensa tarvitaan toimintaa, agitatsionia. Mutta heihin

ei ulotu tavallinen yleinen agitatsionityömme, kun he eivät tilaa sanomalehtime, eivät osta sosialistista kirjallisuutta, eivät käy sosialistien kokouksissa ja agitatsionilaisuuksissa. Kun "vuori ei tule Muhamedin luokse, täytyy Muhamedin mennä vuoren luokse." Kun heiltä ei saada muutoin valistustyötä piiriin, niin täytyy meidän mennä heidän luokseen ja agitaterata heidät tulemaan mukamme. Tässä auttaa vain yksilöllinen agitatsionin joko keskustelujen, lentolehtisten levittämisen tai sanomalehtien levittämisen muodossa, eikä kaikkien näiden. Mutta tällainen agitatsionityö vaatii innostusta, vaatii uhrattavuutta ja vaatii luottamusta omaan asiaansa. Juuri näitä avuja keskuudessamme kipeimmin puuttuu. Ja minkä vuoksi? Sen vuoksi kun ei enää käsitteä agitatsionityön tekemistä tarpeelliseksi, vaan uskotaan jo päästyin siihen mihiin päästä voidaankin. Uskotaan oltaivan jo harjalla, josta ruvetaan luisumaan alas päin, vaikka todellisuudessa ei olla vielä räystäälläkään. Tämän vuoksi puuttuu luottamusta omaan toimintaamme, puuttuu luottamusta tulevaisuuteemme. Se tapaa innostuksen ja toimintatarmoa.

Ja onko meillä todellista syyntä moiseen taannuttavaan uskoon. Syyntä, että kun siirtolaisuus tähän maahan on lakannut ja muutunut jo tähän mennessä siirtolaistaloudeksi kotimaahamme päin, niin sangan pian loppuu suomalainen asujamisto tässä maassa. Sen loppumista vielä edistää maan kielen oppiminen ja sulautuminen tämän maan varsinaisiin asukkaisiin. Totta on tässä ensimmäinen väite, mutta jo toisen kanssa täytyy paljon tinkiä. Eurooppaan matkustavien lukumäärä on vielä varsin vähäinen ja tulee olemaan ainakin lähivuosien ajan. Olosuhteet kotimaassamme ja matkan hankaluus ja muut vaikeudet estävät suurimman osan lähtemästä vaikka olisi haluaakin. Maan kielen oppimisen kanssa on taas siten, että sen oppivat kunnollisesti vain tässä amassa syntyneet. Siirtolaisina tähän maahan tulleet eivät sitä koskaan opi niin hyvin, että he voisivat kaikin puolin tulla sillä toimeen niin hyvin kuin suomenkielellä. Ja niin kauan he eivät sulaudu väitetyssä mitta-kaavassa tämän maan varsinaisiin asukkaisiin, vaan tuntevat aina itsensä jossain määrin vieraisiksi ja kaipaavat sen vuoksi omalla kielellään suoritettavaa toimintaa. Aivan toisenlainen on asiantilaa tässä maassa syntyneihin nähden. He senjään kiintyvät ja sulautuvat tämän maan asukkaisiin. Mutta tämä muutos ei tapahdu nyt heti, vaan sitä mukaa kuin vanhempi sukupolvi kuolee ja nuorempi sukupolvi astuu tilalle. Tähän kuitenkin kuluu ainakin vuosikymmen, enemmänkin.

Mitä tekevät tällä alkaa ne, jotka kielellisten syiden vuoksi eivät voi ottaa osaa englanninkielisten toimintaan ja harrastuksiin? He ovat joko porvareilisten surojen kannattajina tai sitte kaikista ulkona sekulijoukkona. Eikö meillä olisi syytä koettaa saada heidät mukamme. Ja emmekö sillä tee parhaita palvelusta sosialistiselle liikkeellemme siinäkin tapauksessa, vaikka he menisivät tulevina vuosina kotimaahamme tai sulautuisivat englanninkieliseen väestöön? Niin luulisi. Luulisihan sen olevan eduksi luokkataistelullemme, koto- ja usampia sille välipitämättömiä työläisiä saada temmattua välipitämättömyydestään ja liitettyä luokkataistelurintamaamme. Jo tämän vuoksi agitatsionityön tekeminen on tarpeellista eikä ainoastaan tarpeellista vaan myös tärkein ja tuloksellisin toimintatarmamme järjestöme toiminnassa.

Mutta tämä on tarpeellista vielä muistakin syistä. Tunnettuahan on, että järjestöme ulkopuolella on sellaisiaakin aineksia, jotka ovat aikasemmin olleet mukamme taistelulemassa kapitalistille vastaan. Tuhansia entisiä toverejämme on vetäytynyt järjestöstämme pois joko toimintamme kyllästymisen tai sitte erimielisyyksien vuoksi. Kapitalistien järjestelmä on kyllä pitänyt heitä siinä, että heissä ei ole päässyt tyytymättömyys nykyistä järjestelmää vastaan kokonaan häviämään. Vanha hiillos vielä varmasti kytee. Tarvitsee vain siihen puhalttaa, kiihdyttää hiillos palamaan, herättää heissä innostus toimintaan herättämällä heissä luottamus työväen luokkataisteluun ja sen kautta saavutettaviin voittoihin. Ja tämä voidaan tehdä vain agitatsionityön kautta. Samoin on niiden kanssa, jotka erimielisyyksien vuoksi ovat eronneet järjestöstämme. Nykyafka ja varsinkin Venäjän tapahtumat ovat kumoamattomasti osottaneet tarpeelliseksi työläisten yhteistalouksien ja yksimielisyyden ainakin pääasassa, tinkiämättömässä luokkataistelussa kapitalistista järjestelmää vastaan tarkoituksella kukistaa se perinpohjin. Samaten ovat Venäjän työväenluokan taistelut osottaneet tarpeelliseksi valtiollisen taistelun taloudellisen taistelun ohella. Tämän tunnustanevat jo monet niistä,

jotka menneinä vuosina asettivat kaikkinaista valtiollista toimintaa vastaan. Ja sen tunnustaneensa myöntänevät tarpeelliseksi yhteistoiminnan luokkataistelun kannalla olevien työläisten kesken. Mutta vaikkapa he eivät sitä vielä aivan tyyten käsittäisikään, niin asiantunneksen agitatsionityön kautta saataneen heidät se käsitteämään. Nämäkin seikat viittaavat agitatsionityön tarpeellisuuteen.

Onkos agitatsionityö sitte tarpeellista järjestöme jäsenten keskuudessa? Jokainen aikaansa seuraava tyyten myöntäneen, että sitä mukaa kuin luokkataistelu kiihtyy, vaaditaan siihen osanottavilta suurempia tietoja, suurempaa taistelututustumusta, suurempaa yksimielisyyttä ja suurempaa uskollisuutta järjestöme tavalla tehdyille joukkopäätöksille, siis kurin alistumista. Näissä suhteissa on järjestöme keskuudessa sangan paljon toivomisen varaa. Järjestössämme on jo koko joukko tietoisia tovereja. Mutta paljo on vielä tietämättömiäkin, luokkavaistoista vain mukana olevia, tai jotain muuta vaan ei luokkataistelutehtäviä haakevia. Heidät pitäisi saada kaikinpuolin luokkatietoisiksi. Sitte suurelta osalta puuttuu luokkataistelututustumusta. Tavallisesti luotetaan muutamain vanhempiin tovereihin. Ja sen vuoksi kaikki tärkeimmät toimet sysätään näiden totuuden toverien kannettavaksi. Mitäs sitte tehdään, jos nämä toverit: sanomalehtien toimittajat, puhujat, keskusvirasto ja aluetoimikuntien toimittajat, sattuisivat joko kuolemaan tai lähtisivät maasta pois taikka palmerit ottaisivat heidät "leipinää"? Myönnettäköön se suoraan, että jos tavalla taikka toisella parhaan toimittajamme joutuisivat pois rintamastamme, niin kävisi varsin työläksi järjestää nykyisellään ollen toimintaamme tarkoitustaan vastaavaksi. Ja tämä vain sen vuoksi, kun suurin osa jäsenistöstämme ei käsitte tarpeelliseksi oppia täyttämään luokkataistelussamme välttämättömiä ja tärkeimpiä tehtäviä. Ja luokkataistelun kiihtyessä lisääntyä taistelututustumme, kuten toveriemme kokemukset niin Venäjällä kuin muualakin Euroopassa elävästi todistavat. Samasta syystä tulemme tarvitsemaan entistä suurempaa yksimielisyyttä luokkataistelutehtävissämme ja uskollisuutta ja alistuvuutta järjestökurimme. Kapitalistien ollessa hyvin järjestettyinä ja yksimielisenä joukkona vastassamme, vaaditaan meidän puolelta samoja tekijöitä oman asiamme hyväksi.

Kaikkien näiden korjausten aikaan saamiseksi tarvitaan agitatsionityötä. Tarvitaan entistä suuremmissa määrin. Ja syväliemmäksi, opettavammaksi sekä tiukemmin yhteen liitettävämmäksi täytyy agitatsionityömme tulla. (Jatk.)

Portland, Ore.

Puolueen organiseraaja puhuu. Sosialistipuolueen organiseraaja Lena Morrow Lewis puhuu sunnuntaiaina heinäk. 4 p. Itana Mastinien haalissa neljänellä kadulla. Kaikkia suomalaisia kehoitetaan saapumaan puhetilaisuuteen ja kehittämään englanninkielisiä työläisiä saapumaan myöskin.

Aberdeen, Wash.

Epätoivon teko. Viime sunnuntaina, kun pikku tyttö Helen Rickman meni pikku sisikonsa kanssa kukkia etsimään mäen laidasta Cowan kadun päältä olevasta metsästä, löysivät he miehen hirtittyneenä pienen puuhun. Vainaja tunnettiin ruotsalaiseksi nimeltään Charles Anderson, 60-vuotias. Vainaja on sellanun pitemmän aikaa näillä rannikolla, vaan kovan sydän taudin takia oli pakotettu luopumaan ammatistaan, ja rahat kun loppuivat, teki tuon epätoivoksen teon. Silinäkin kaunis kuvaus kuinka tämä meidän pyhä yhteiskuntamme maksaa palkan sen pystyssä pitäjille: Koskahan koittaa se aika, että yhteiskunta tarjoaa kodin ja parantolon sairaille vanhuksille, että heidän ei tarvitse turvautua itsemurhaan, jouduttuaan työhön kykenemättömäksi—!

Käsiavari katkei. Kun neiti Ellen Ylönen oli työhön menossa t. k. 29 p. aamuna, hän jotenkin kompastui, ja käsiavren luu murtui poikki. Ikävä vahinko. Neiti Ylönen on toimi-

Laivakuilu suoraaan New Yorkista Skandinavian viantien.

Köpenhaminasta:	New Yorkista:
Kesäk. 10 p. Frederik VIII	Heinäk. 8 p.
Kesäk. 24 p. United States	Heinäk. 15 p.
Heinäk. 8 p. Oscar II	Heinäk. 29 p.
Heinäk. 22 p. Hellig Olav	Elok. 12 p.
Elok. 5 p. Frederik VIII	Elok. 26 p.
Elok. 12 p. United States	Syysk. 2 p.
Elok. 26 p. Oscar II	Syysk. 16 p.
Syysk. 9 p. Hellig Olav	Syysk. 30 p.
Syysk. 23 p. Frederik VIII	Lokak. 14 p.
Syysk. 30 p. United States	Lokak. 21 p.
Lokak. 14 p. Oscar II	Marrask. 4 p.
Lokak. 28 p. Hellig Olav	Marrask. 18 p.
Marrask. 11 p. Frederik VIII	Jouluk. 2 p.
Marrask. 18 p. United States	Jouluk. 9 p.
Jouluk. 2 p. Oscar II	Jouluk. 23 p.
Jouluk. 16 p. Hellig Olav	Tammik. 6 p.

Kristianista: New Yorkiin päivä jälkeen lähdön Köpenhaminasta.

Amerikan matkailupöytä lahetetään postin kautta Ruotsiin ja Suomeen. Ensimmäiset mukavudet kaikilla luokilla.

Varatkaa byttinne mahdollisimman aikaisin. Matkailupöytä hinnoista tiedustelkaa lähimmältä asuupaikalta.

The Chilberg Agency,
(YLEISTÄ ASIAMIEHET)
702—2nd Ave. Seattle, Wash.

Asiamiehemme:
Olof Ronkainen, Hoquiam, Wash.
Huotari & Co., Aberdeen ja Raymond, Wash.
Toveri, Box 99, Astoria, Oregon.
Scandinavian-American Line

Rautapillerit Vahvistavat

hermoston, kasvattavat uutta verta, poltavat kalpeuden, Päänsärky ja Etiotomuden, sekä kaikki muut taudit jotka johtuvat huonosta hermostosta, Hiallisesta työstä, väkijoukosta, josta violoista johtuu taas väsyttävä tunne ja voiman puute ruumiissa. Lignellin rautapillerit ovat helppoja nauttia ja lisäävät ruumiin painoa ja voimaa verrattain lyhyessä ajassa. Tästä näetie mitä eräskin potilas sanoo:

Palmsdale, Mich.
Mr. P. A. Lignell, Superior, Wis.
Rautapillerit olen nyt saanut ja olen tällä kertaa, että läikkeenne on ehdottomasti parhain, sillä olen nyt täydellisesti terve ja hyvässä mielissä. Ennen ostitin niitä muutamia tovereiltani. Kunnioitukseksi, Herman Hill.

Tilattakaa tänään kunkauden. Hikeimääräys: lähetetään postiväestä, käyttökohde mukana, \$1.25 hinnasta. Kolmen kuukauden lähti \$3.25.

—Lignellin Apteekki on suurin—
—Lignellin Apteekki Yhdysvalloissa—
P. A. LIGNELL CO., Superior, Wis.

LILLY'S
Established 1885

Siipisadolla olevia Kanoja
Tulisi auttaa heiton ajan varustamalla niille

LILLY'S Molting Seosta

Tuote joka on saanut kananhoitajien yleisen suosion.
E. C. Craine, The Laymore Poultry Farm, Lynden, Wash., kirjoittaa:
"Me olemme saaneet kokeilla teidän seostanne ja on myönteävä että se vie voiton kaikilta enemmistä ostamiltani seoksilta. Me voimme kolmen vuoden vanhoja kanoja läpi siipisaadan 60 päivässä, ja saimme niillä parempi tuloksia munimisaikana kuin vuoden vanhoilta kanoilta. Me varmaankin tulemme suosittamaan tuotteitanne."

Kanalla on keskimäärin noin 8,000 höyhentä kasvattavana ennen ja jälkeen siipisaadan ja Lilly's Molt Seos varustaa sen öljyn, proteiinin ja muun tarpeellisen aineen, joka on välttämätöntä höyhenten pikaiselle kasvamiselle. Meidän kietokirjeemme, sisältäen täydelliset ruokintaohjeet, lähetetään vapaasti kaikille pyydettäessä.

Alkää epäilö kiinnittää rahanne tähän höyhenten kasvattajaan.

Ruokintaohjeet myös kaikkien sakkien mukana. Ellei kauppiasne voi teille hankkia tätä Seosta, niin kirjoitakaa meille.

THE CHAS. H. LILLY COMPANY,
Seattle Yakima Portland
Ellensburg Wapato

LILLY'S
Established 1885